అభిజ్ఞ

- భార్గవ చందు

10

తనకి వచ్చిన మెయిల్ ఓపెన్ చేసి చూసుకుని ఆశ్చర్యపోయాడు త్రిలోక్ వివరాలన్నీ పరిశీలించాక అతని ఆశ్చర్యం రెట్టింపు అయ్యింది.

ఇంతలో అభిజ్ఞ ఫోన్ చేసింది.

"మెయిల్ చూసారా సర్"

"చూశాను"

"ఇప్పుడు చెప్పండి ఇంకా ఎవరినైనా కలవాలా?"

"అభిజ్ఞ నేను చెప్పేది జాగ్రత్తగా విను, ప్రస్తుతం నీ దగ్గర నేను చెప్పిన వ్యక్తి దగ్గర ఉన్న ఇన్ఫర్మేషన్ కంటే ఎక్కువ ఇన్ఫర్మేషన్ ఉండచ్చు! కానీ ఒక్క క్లూ కూడా లేని ఈ ప్రయాణంలో ఆయుధాలు ఎంత ముఖ్యమో దారి చూపించే చిన్న కాగడాలు అంతే ముఖ్యం. నీ దగ్గర ఎన్ని ఆయుధాలు ఉన్నా నీ దగ్గర లేని ఏదైనా చిన్న ఇన్ఫర్మేషన్ అతని దగ్గర ఉంటే అది మనకి దారి చూయించేది అయితే దానిని మిస్ అవ్వకూడదు కదా?"

"నిజమే కాకూడదు"

"సో నితిన్ ని కాంటాక్ట్ చెయ్ అతని ఫోన్ నెంబర్ నీకు పంపిస్తున్నా" అన్నాడు త్రిలోక్.

"ఒక వేళ అతను మనల్ని మోసం చేస్తే"

"అతనికి డబ్బు అక్కర్లేదు అభిజ్ఞ, అతనిది కూడా నీలాగే ఎమోషన్ తను ప్రేమించిన అమ్మాయిని పోగొట్టుకున్నాడు. నాకు తెలిసి మోసం చేయడు" అని చెప్పి కాల్ కట్ చేశాడు త్రిలోక్.

* * *

త్రిలోక్ పంపిన నెంబర్ తీసుకుని కాల్ చేసింది అభిజ్ఞ.

"..." ఫోన్ లిఫ్ట్ చేసినా మౌనం.

"త్రిలోక్ సర్ మీ నెంబర్ కి కాల్ చేయమన్నాడు" చెప్పింది అభిజ్ఞ.

"అవునా! ఇంతకీ నువ్వు ఎవరు?" ఓ అబ్బాయి మాటలు వినిపించాయి.

నితిన్ నా పేరు అభిజ్ఞ, ఆరోజు పర్వతం దగ్గర చనిపోయిన వారిలో మా అక్క కూడా ఉంది, తన మరణం గురించి నేను కొంత ఇన్ఫర్మేషన్ సేకరించాను, నీ దగ్గర ఇంకా ఇన్ఫర్మేషన్ ఉందని త్రిలోక్ గారు ఫోన్ చేసి చెప్పారు అందుకే ఇలా నీకు ఫోన్ చేశా?

"సర్ కి కూడా చెప్పాను మేడమ్, నా దగ్గర ఉన్న ఇన్ఫర్మేషన్ మీకు ఇవ్వలేను, కావాలంటే నేను ఉన్న లొకేషన్ పంపిస్తా ఇక్కడికి రండి, మీకు ఇన్ఫర్మేషన్ చూయిస్తా" అన్నాడు నితిన్.

"సరే నితిన్ లొకేషన్ డీటైల్స్ పంపించండి" అంటూ అభిజ్ఞ కాల్ కట్ చేసింది.

***

20 నిమిషాలు గడిచాక, ఒక క్యాబ్ బుక్ చేసుకుని నితిన్ దగ్గరకి ప్రయాణం అయ్యింది అభిజ్ఞ.

నితిన్ ని చేరుకోవడానికి ఇంకో గంట సమయం పడుతుంది అనగా త్రిలోక్ నుంచి ఫోన్.

"కొంచం జాగ్రత్తగా ఉండు అభిజ్ఞ. నిన్న నాకు ఆక్సిడెంట్ జరిగిన విషయం నీకు చెప్పడం మరిచిపోయాను" అని చెప్పాడు.అవునా మీకు ప్రమాదమేమి జరగలేదు కదా అని అడిగింది అభిజ్ఞ.లేదు నేను బానే ఉన్నాను,నువ్వు జాగ్రత్తగా ఉండు అంటూ హెచ్చరించాడు త్రిలోక్.

"సరే" అని చెప్పి కాల్ కట్ చేసింది అభిజ్ఞ.

పది నిమిషాల తర్వాత క్యాబ్ స్లో అయ్యింది. క్యాబ్ డ్రైవరు తూలుతూ బండి నడుపుతున్నాడు.

"ఏమైంది" అడిగింది అభిజ్ఞ.

డ్రైవరు నుంచి సమాధానం లేదు.

అభిజ్ఞకి త్రిలోక్ మాటలు గుర్తుకి వచ్చాయి, డ్రైవరు స్పృహ కోల్పోతున్నాడు అనిపించింది, అలా అనిపించగానే ముందు సీట్ లోకి కష్టం మీద చేరుకుంది. అప్పటికే కార్ దారి తప్పి పక్కన ఉన్న అడ్డదారిలోకి పోతుంది. అతి కష్టం మీద హ్యాండ్ బ్రేక్ వేసి, పక్కన కూలబడి కూర్చుంది అభిజ్ఞ.

కార్ డ్రైవరు నాడి పట్టుకుని చూసింది, బ్రతికే ఉన్నాడు అని ధృవీకరించుకుని క్యాబ్ డ్రైవరుని అక్కడే వదిలేసి క్యాబ్ దిగి నెంబర్ ప్లేట్ ఫోటో తీసుకుని రోడ్డువైపుకి నడిచింది. ఒకతన్ని లిఫ్ట్ అడిగి మళ్ళీ ప్రయాణం మొదలు పెట్టింది.

* * *

నితిన్ చెప్పిన లొకేషన్ కి ఫోన్ చేసింది అభిజ్ఞ, అప్పటికే అక్కడ ఉన్న నితిన్ ఫోన్ కట్ చేసి అభిజ్ఞ దగ్గరకి చేరుకుని మనోజ్ఞ మీ అక్క నా?అని అడిగాడు.

"అవును మీకు ఎలా తెలుసు?"

"పోలికలు తెలుస్తున్నాయి, నేను నితిన్" పరిచయం చేసుకున్నాడు నితిన్.

"తెలుగు ఇంత బాగానే మాట్లాడుతున్నారే" అంది అభిజ్ఞ.

"నా పిల్లది తెలుగే, తనకోసమే నేర్చుకున్నా"

"అది సరే, నీ దగ్గర ఉన్న ఇన్ఫర్మేషన్ ఏంటి?"

చూయిస్తా అంటూ తన ఫోన్ బయటకి తీసి గ్యాలరీ ఓపెన్ చేశాడు.

"అందులో చాలా ఫోటోలు ఉన్నాయి"

"అభిజ్ఞ వాటిని చూస్తూ ఇవన్నీ ఎక్కడివి?" అని అడిగింది.

"ఆ పర్వతం దగ్గరకి నేను పోయినా కదా! నాకు పోలీసులతో బాగానే కాంటాక్ట్స్ ఉన్నాయి"

"అవునా మను నీకు ఏదైనా చెప్పిందా"

"ఏంటి చెప్పేది, నేను పోయే సరికి అందరి ప్రాణాలు పోయినాయి, అయినా అందరితో నాకేం పని నా పిల్లని మాత్రమే నేను చూసుకుని వచ్చినా"

"ఇంతకీ తను ఎలా చనిపోయింది, పోస్ట్ మార్టం చేశారా"

"లేదు చేయలేదు, అప్పటికే మంచు ముద్ద అయిపోయింది కదా"

"ఇప్పటి వరకూ అక్కడ చనిపోయిన వారికి ఎవరికీ పోస్ట్ మార్టం చేయలేదా?."

"చేస్తారు కానీ ఉపయోగం ఉండదు. మంచులో నాని నాని మనిషి మొత్తం మంచు గడ్డలా అయిపోతారు, చేయి పట్టుకుని లేపడానికి చూస్తే అంతవరకూ తెగి వస్తుంది. ఇక పోస్ట్ మార్టం పర్ఫెక్ట్ గా ఏం చేస్తారు మేడం, అక్కడ పని చేస్తున్న ఒక డాక్టర్ చెప్పాడు ఇక్కడ పోస్ట్ మార్టం చేసేది కేవలం శవాన్ని గుర్తు పట్టడానికే అని" అంటూ చెప్పాడు నితిన్.

“ఓహ్ అయితే మనకి పోస్ట్ మార్టం ద్వారా ఏమీ తెలిసే అవకాశం లేదన్నమాట”

“మనిషి గుర్తు పట్టడం మినహాయించి ఏమీ తెలియదు” అన్నాడు నితిన్.

“మరి ఈ ఫోటోల వల్ల ఉపయోగం ఏంటి” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“ఇక్కడ చూసారా” ఒక ఫోటో జూమ్ చేసి చూయించాడు నితిన్.

“ఏముంది లోగో అది” అంది అభిజ్ఞ.

“అక్కడున్న లోగో ఒక్కటే కనిపిస్తుందా?” అడిగాడు నితిన్.

“ఇంకేం లేదు కదా!” సందేహంగా అంది అభిజ్ఞ

“సరిగ్గా చూడు తెల్లగా ఓ చిన్న పౌరలా ఉంది” నితిన్ ఇంకొంచం జూమ్ చేస్తూ చెప్పాడు.

“అది మంచు అయ్యుండచ్చు, వాళ్ళు ఉన్న చోట మంచు మామూలే కదా” అతిగా ఆలోచించకు అన్నట్లు సమాధానం చెప్పింది అభిజ్ఞ.

“నాక్కూడా మొదట అదే అనిపించింది, కానీ అది మంచు కాదు” నితిన్ నివృత్తి చేస్తున్నట్లుగా చెప్పాడు.

“మంచు కాకపోతే మరేంటి?” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“అది దూదిలా కనిపిస్తుంది, కానీ దూది కూడా కాదు” చెప్పాడు నితిన్.

“అభిజ్ఞ నితిన్ ని చూస్తూ నువ్వు ఎంత వరకూ చదువుకున్నావ్” అని అడిగింది.

“నా చదువు ఇప్పుడు నీకు చెప్పాలా” కొంచం విసుగ్గా అన్నాడు నితిన్.

“అదేం లేదులే అసలు నీ సందేహం ఏంటి?” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“ఇది మామూలు దూది కాదు, దానిని పట్టుకుంటే మాయం అయిపోతుంది” చెప్పాడు నితిన్.
‘పిచ్చిగాని పట్టిందా’ అన్నట్లు ఎగాదిగా చూసింది అభిజ్ఞ.

“నిజం నేను పట్టుకుని చూశాను మాయం అయ్యింది” చెప్పాడు నితిన్.

“ఎలా నమ్మమంటావ్”

“అది నా దగ్గర ఇంకా ఉంది”

“మాయమైతే నీ దగ్గర ఇప్పటిదాకా ఎలా ఉంది?” ప్రశ్నించింది అభిజ్ఞ.

"అది చేత్తో పట్టుకుంటేనే మాయమవుతుంది నేను దానిని ఒక పేపర్ సహాయంతో తీసుకుని ఒక చిన్న డబ్బాలో పెట్టి దాచి ఉంచాను"

"ఏది? ఎక్కడ?" చూపించమన్నట్లుగా అడిగింది అభిజ్ఞ.

"నా దగ్గరే" అన్నాడు నితిన్.

"ఉంటే నాకు ఇవ్వు అదేంటో నేను చెబుతా" అడిగింది అభిజ్ఞ.

"నా దగ్గర కొంత మాత్రమే ఉంది" చెప్పాడు నితిన్.

"అయితే ఇప్పుడు ఏమంటావ్?"

"దానిని నువ్వు పట్టుకుని అది కూడా పోతే, నాకున్న చిన్న ఆధారం కూడా పోతుంది" చెప్పాడు నితిన్.

"నన్ను నమ్ము అది పోకుండా నేను కూడా పేపర్ తోనే పట్టుకుంటా"

ఈసారి పిచ్చిగా చూడటం నితిన్ వంతు అయ్యింది.

'నా కర్మ ఇది, ఇలాంటి తింగరోడి హెల్ప్ తీసుకోవాల్సి వచ్చింది' అన్నట్లు చూసింది అభిజ్ఞ.

"అలాచూడకు బుడ్డ పిల్ల, తింగరోడ్ని కాను నేను, నా దగ్గర నిజంగా కొంచమే ఉంది" అని చెప్తుండగా నితిన్ ఫోన్ రింగ్ అయ్యింది.

"క్యా బాత్ హై మియా" ఫోన్ లిఫ్ట్ చేస్తూ అడిగాడు నితిన్.

ఫోన్ లిఫ్ట్ చేసినప్పుడు వచ్చినంత వేగం రాను రాను మాటల్లో రాలేదు, కొంచం బాధ ఇంకొంచం ఆశ్చర్యం కలగలుపుకుని పిచ్చిగా జుట్టు పీక్కోడం మొదలుపెట్టాడు నితిన్.

ఓ ఐదు నిమిషాలు గడిచాక ఫోన్ పెట్టేసి,

"పదా వెళ్దాం" అన్నాడు నితిన్,

"ఎక్కడికి?"

"మళ్ళీ అదే పర్వతం దగ్గర ఇంకొకడు చనిపోయాడంట"

"అదేంటి"

"2017 తర్వాత ఆ పర్వతం ఎక్కడానికి ప్రయత్నించిన ప్రతి ఒక్కడూ చచ్చాడట, నేను ఆరుగురో, ఏడుగురో అనుకున్నా కానీ కనీసం ఓ పాతికమంది అయినా చనిపోయి ఉంటారు" అన్నాడు నితిన్.

అభిజ్ఞ ఏమీ మాట్లాడకుండా ఆలోచిస్తూ నుంచుంది.

"పదా వెళ్దాం" అన్నాడు నితిన్.

"ఒకవేళ ఇప్పుడు కూడా ఆ తెల్ల పొరలాంటిది దొరుకుతుందా"

"నాకు తెలిసి ఖచ్చితంగా దొరుకుతుంది అందుకే వెళ్దాం అంటున్నా" చెప్పాడు నితిన్.

"త్రిలోక్ గారికి ఫోన్ చేసి చెప్పాలి" అంటూ త్రిలోక్ కి ఫోన్ చేస్తూ నితిన్ వెంట కదిలింది అభిజ్ఞ. 10 అడుగులు పడ్డాక లిఫ్ట్ చేశాడు త్రిలోక్ మరో ఇరవై అడుగులు పడే సరికి జరిగింది మొత్తం చెప్పేసి త్రిలోక్ సమాధానం కోసం ఎదురు చూస్తూ నిలుచుంది.

"మీరిద్దరూ అక్కడికి వెళ్ళండి, సాయంత్రం ఫ్లయిట్ కి బయలుదేరి నేను కూడా వస్తాను" అన్నాడు త్రిలోక్.

***

అభిజ్ఞ ఇంకా నితిన్ చేరుకునేసరికి బాడీ పోస్ట్ మార్టంకి వెళ్లిపోయింది. నితిన్ తనకి ఉన్న కాంటాక్ట్స్ తో అక్కడే ఉన్న ఇన్స్పెక్టర్ తో మాట్లాడి చనిపోయిన వ్యక్తికి సంబంధించిన డౌన్ సూట్ ని చేజిక్కించుకున్నాడు.
అతని సూట్ తీసుకొని రావడాన్ని గమనించిన అభిజ్ఞ వెంటనే నితిన్ ని చేరుకుంది. ఇద్దరూ కలిసి ఆ సూట్ ని ఓపెన్ చేశారు. అందులో నితిన్ ఊహించినట్లే పొగమంచులాంటి కొన్ని లేయర్స్ ఉన్నాయి, ఇవే అవి అన్నాడు నితిన్ ముట్టుకోవడానికి చేతిని ముందుకు కదిలిస్తూ.

"పట్టుకోవద్దు" అంది అభిజ్ఞ.

"ఎందుకు?"

"ఒక వేళ దీని వలనే వాళ్ళు చనిపోయి ఉంటే నీకు కూడా ఏదైనా అవ్వచ్చు కదా"

"నిజమే అభిజ్ఞ కానీ నేను క్రితం పట్టుకున్నప్పుడు నాకు ఏమీ కాలేదు" అని జవాబిస్తూ ముట్టుకున్నాడు నితిన్. కొంచం తీసుకుని తన చేతిలో పెట్టుకుని ఇప్పుడు చూడు అన్నాడు.
ఆ చేతిలోకి తీసుకున్న దూది లాంటి మెటీరియల్ కొద్ది కొద్దిగా తగ్గడం మొదలు పెట్టింది.
అభిజ్ఞ ఆశ్చర్యంగా చూడ సాగింది.

"నేను చెప్తే నమ్మలేదుగా" అన్నాడు నితిన్,

"ఇప్పుడు నమ్ముతున్నాను" అంది అభిజ్ఞ.

చేతిలో ఉన్న దూది లాంటి వస్తువు ఇంకొంచం తగ్గాక అమ్మా అంటూ నితిన్ చేతిని విదిల్చాడు.

అభిజ్ఞ కంగారు పడుతూ నితిన్ చేయి పట్టుకుంది.

"ఏమీ కాలేదులే" అన్నాడు నితిన్ చేతిని ఇంకొంచం గట్టిగా విదులుస్తూ...

"అభిజ్ఞ మాత్రం చేతిని వదలకుండా పట్టుకుని చూస్తూ ఇంతలా ఎర్రగా కందిపోతే ఏమీ కాలేదు అంటావేంటి" అంది.

"ఇక్కడ అరవద్దు" అన్నాడు నితిన్,

"సరే పదా ముందు ఇక్కడ్నుంచి హాస్పిటల్ కి వెళ్దాం" అంది అభిజ్ఞ.

అలా అక్కడ్నుంచి ఆ సూట్ తో పాటు ఇద్దరూ బయటకి కదిలారు. ఆఖరి గేట్ దాటబోతుండగా మాస్క్ వేసుకుని ఉన్న ఒకతను నితిన్ ని ఆపి ఆ సూట్ ఇవ్వండి అన్నాడు.

నితిన్ మాట్లాడుతూ "నేను కేస్ ఆఫీసర్ పర్మిషన్ తీసుకుని దీనిని తీసుకెళ్తున్నా" అన్నాడు.

అభిజ్ఞ సూట్ ని ఒడిసి పట్టుకుంది.

"ఇవ్వమని చెబుతున్నా కదా" ఎదురుగా ఉన్న వ్యక్తి గట్టిగా అడిగాడు.

"అసలు మీరు ఎవరు మాస్క్ తీసి మాట్లాడండి" అడిగింది అభిజ్ఞ.

"ఇస్తారా లేదా?" గన్ బయటకి తీశాడు ఎదురుగా ఉన్న వ్యక్తి.

అభిజ్ఞ సూట్ ని అతని చేతికిస్తూ "మమ్మల్ని వెళ్ళనివ్వండి" అని అడిగింది.

అతను ఆ డౌన్ సూట్ తీసుకుని పక్కకు జరిగాడు ఇద్దరూ ముందుకి కదిలారు.

"ఎందుకు అభిజ్ఞ ఇచ్చేశావ్ మన దగ్గర్ ఎవిడెన్స్ గా ఉండేది కదా?" అడిగాడు నితిన్.

"ఇప్పుడు నీ ఆరోగ్యం ముఖ్యం పదా వెళ్దాం" అంది అభిజ్ఞ.

అక్కడనుంచి ఇద్దరూ నేరుగా హాస్పిటల్ కి చేరుకున్నారు.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచిక లో...)

Post your comments